

Dan C. David

Ca flacăra unui chibrit

Volumul nouă din ciclul

Zbor și neuitare

(Poeme de pe două continente)

LIMES

2019

8	De dragoste, poate	Lulu Publishing	2011
9	Mașina de copiat zile	Lulu Publishing	2012
10	Celălalt obraz al Pământului	Lulu Publishing	2013
11	Fruntea albastră a dimineții	Self Publishing	2015
12	Bomba din apă	Editura Betta Buc	2016
13	Privire prin fereastra cu geamuri spa	Editura Singur	2017
14	Vise scurte de vineri	Editura Singur	2017
15	Ațipiri	Editura Betta Buc	2017
16	Frontiera spre iarnă	Editura Singur	2017
17	Vindecarea de patimă	Editura Singur	2018
18	Aripi de argint	Editura Betta Buc	2018
19	Nocturne	Editura Singur	2018
20	Tu, fărămă de timp!	Editura Betta Buc	2018
21	Întoarce-te, repară timpul!	Editura Singur	2019
22	Salcâm cu cioară	Editura Betta Buc	2019
23	Ca flacăra unui chibrit	Editura Limes Clu	2019

- În USA am publicat poezie în revistele „Clipa” din Los Angeles, în „Origini – Romanian Roots”, și în mai multe publicații on-line pe internet: „Respiro”, „Agonia”, „Timpul”, „Acum”, „Rețeaua Literară”, „Bocancul Literar”, „ITACA” din Dublin, „Sălajul pur și simplu”, „Parnas 21” etc.

- În USA fiind, am fost publicat în 5 antologii de poezie din România și din USA: *International Society of Poets, Theatre of the Mind, Who's Who in International Poetry, Timpul – Rană Sângerândă, Eternal Hearthland, Zamolxes grația ab Romania Condită și Ce enigmatică ești, femeie.*

- În USA am publicat poezie și proză în weblogul personal pe portalul Wordpress.com, (<https://dandavid.wordpress.com>), și pe pagina mea de pe Rețeaua de socializare Facebook, (<https://www.facebook.com/dan.david.332>).

SUMAR

Nr	Titlul	Pag
1	Absent la apelul de seară	5
2	Accident pe autostradă	6
3	Alison	7
4	Alte măști	8
5	Apel către vatmani	9
6	Armoniile dimineții	10
7	Artista de la mansardă	11
8	Baba oarba	12
9	Balonzaidul verde	13
10	Bieții măgari	14
11	Busole confuze	15
12	Ca flacăra unui chibrit	16
13	Casino la Palm Springs	17
14	Catastiful morților reușite	18
15	Cisterna	20
16	Clepsidra albă	21
17	Clownul	22
18	Cobor?	23
19	Cometa	24
20	Compromisuri parțiale	25
21	Concertul pentru vioară	26
22	Confuzii	27
23	Control	28
24	Copil	29
25	Decrepitudini	30
26	Derive 2	31
27	Destine	32
28	Destrămări 1	33
29	Dietă cu cartofi	34
30	Dispariția unui portavion	35

31	Drum greșit	36
32	Eh!	37
33	Eșec	38
34	Espana	39
35	Exit 2	40
36	Fachirul din hârtie	41
37	Fantome bârfitoare	42
38	Fiul clopotarului	43
39	Fraze	44
40	Frenologie	45
41	Fugă de la locul faptei	46
42	Fulger	47
43	Granița somnului	48
44	Grevă	49
45	Iar singur	50
46	Îndemnări	51
47	Infidelia 1	52
48	Infidelia 2	53
49	Intemperii	54
50	Intersecții	55
51	Jos în Eldorado	56
52	La ronțait	57
53	Lacrimi violete	58
54	Leslie	59
55	Lichea	60
56	Manevre de pace	61
57	Mărți dimineață	62
58	Măști în septembrie	63
59	Metamorfoze	64
60	Motanul	65
61	Mutat la o altă adresă	66
62	Nasul mareșalului	67
63	Nedumerirea unui demon	68
64	Negustor	69
65	Nenea Mardare	70
66	Nu urcați pe Himalaya!	71
67	O lume în schimbare	72
68	Obiecte găsite	73
69	Ochelari de privit sub apă	74

70	Ochiul diavolului	75
71	Odihnă	76
72	Orgoliu	77
73	Orient, de la nord la sud	78
74	Pană	79
75	Pantofi vechi	80
76	Pantofii Mariei	81
77	Pastel cu maci	82
78	Pasul pe care nu l-am făcut	83
79	Petrecere cu lăutari	84
80	Pictor de fețe	85
81	Pinguinii	86
82	Plasă la ușa de la balcon	87
83	Platoșa	88
84	Podul de flori	89
85	Popas	90
86	Post vino	91
87	Prietenul meu, poetul	92
88	Răspunsuri care nu s-au dat	93
89	Refuz 1	94
90	Refuz 2	95
91	Refuz 3	96
92	Repaus	97
93	Resuscitare	98
94	Rita	99
95	Să fugim la Honolulu!	100
96	Să mă pot regăsi	101
97	Șampanie de Solduba	102
98	Seara prin vie	104
99	Secetă	105
100	Simple petale	106
101	Spre Siberia	107
102	Stricto senso	108
103	Suflete moarte	109
104	Sunt vinovat!	110
105	Tăblița de identificare	112
106	Teresa	113
107	Tinicheaua	114
108	Tratat de manipulare	115

109	Trenul calicilor	116
110	Tuică	117
111	Ucigaș de fluturi	118
112	Ultimul deces	119
113	Umbra umbrei	120
114	Un pumn de țărână	121
115	Un vis hidos (Lumea pe dos)	122
116	Vămi	123
117	Vedem noi, mâine	124
118	Viața, așa cum e	125
119	Vis crispat	126
120	Vis colorate I	127
	Secvențe bio-bibliografice	129

Un pumn de țărână

Cu tăpile prin pălămidă și urzici,
 înțepat, urzicat, obosit,
 cu genunchii și coatele zdrelite
 de cioburi, de pietrele
 peste care m-am târât,
 îmi țin cărarea-nainte.
 Țelul meu e undeva departe;
 nu mă voi lăsa ademenit
 de răcoarea umbrelor odihnitoare,
 de paharul cu lapte oferit zâmbind,
 de tentantele îndoieli,
 de somnoroasa lene
 de pe laturile drumului greu.
 Port în buzunarele vestonului
 un pumn din țărâna strămoșilor.
 Vreau s-o așez
 strat pentru iarbă în curtea
 noii mele case.
 Voi planta panseluțe, garoafe,
 le voi uda cu dragostea ochilor
 plânși.
 Le voi culege pe cele potrivit colorate
 să le pun la fereastra dinspre stradă,
 ca un drapel,
 semne ale rădăcinilor
 din care m-am înălțat,
 hrănite din pumnul de țărână
 din pământul strămoșilor,
 adus la pieptul vestonului asudat.

Colecția MIRABILIA

Editor: MIRCEA PETEAN

Coperta: DAN C. DAVID

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DAVID, DAN

Ca flacăra unui chibrit / Dan C. David – Florești
– Cluj : Limes, 2019
ISBN 978-606-799-302-8
821.135.1

© Copyright Dan C. David
© Copyright Editura Limes,
pentru prezenta ediție
Str. Castanilor, 3
407280 Florești, jud. Cluj
Tel.: 0264-544109; 0723-194022
e-mail: edituralimes2008@yahoo.com
www.edituralimes.ro

Absent la apelul de seară

Strecurat printre frunzele ofilite,
gata să cadă,
sufletul meu abia ajunge să te simtă,
să te mai vadă,
atât de bine stai camuflată
în spatele draperiilor din fereastră.

Între noi, dincolo de noi,
ca un vid surdo-mut, ca o prelată,
e lumea care nu ne vrea,
oameni care nu suportă fericirea
dacă ea nu lânzezește
în noroiul inimilor lor.

Bufnița oarbă
cu un X mare
deasupra fiecărei pleoape,
cocoțată pe stâlpul porții,
îmi șoptește complice:
- Urcă omule, în lumină!
Ieși din bezna în care plutești!
Umbrele uitării te vor îngropa,
iar la apelul de seară
niciun înger nu își va mai aminti
de numele tău.

Regulatorul de temperatură
ne pândește clipele cu ochi de fantomă;
s-a stricat fără să ne spună.
Zidurile, coji de nucă,
au început să se-nfierbânte imediat.
Doamne, câte zdrențe brune
au ieșit de prin fisurile ca niște buze strâmbe.
De pe cărare veneau omuleți din oțel.
Pe tabla de șah, pătrățelele s-au topit,
au ajuns hexagoane,
furnicile se împiedecau una de alta,
nu se mai respecta nicio regulă.
Ploaia a venit, săracă,
toți au fugit, care pe unde-a putut,
sub jetul de lapte
din țâțele vacii vopsite cu roșu.
Simțeam un miros înțepător
ca norii de vară
însoțiți de fulgere și de ozon.
Îngerul nu ne-a găsit, a renunțat;
spre dimineață
am ajuns pe picioarele noastre acasă.

Alison

Mi s-a urcat un aligator în păr;
nu l-am băgat în seamă.
Se plimba de la frunte la ceafă;
beneficia și de chelia generoasă.
Noaptea era liniștit;
e drept, adormea greu,
dar dimineața nu se mai dădea trezit!
Îmi inducea vise
colorate în verde-nămol.
Insista să mâncăm împreună
o știucă prinsă la prostovol.
Îmi sugera idei nesăbuite:
să mă fac aviator,
să zbor de pe stâncă,
să mă implic în acțiuni antiteroriste,
câte și mai câte!
După ce am adoptat-o pe Alison,
a plecat, nu o putea suferi:
era blondă și mică,
parcă era o păpușă din carton;
nu i-ar fi ajuns nici pentru o budincă.
Alison, nervoasă,
i-a zgâriat botul leneșului aligator,
și uite-așa, dintr-o încăierare
am rămas și fără frumoasa pisică.

Alte măști (Îngeri căzuți)

Îngerii mi se păreau
 deasupra oricărei bănuieli
 de cădere-n păcat.
 Grațioși, eterici, greu de atins;
 ce să vorbești cu asemenea ființe,
 ce să le întrebi, ce să le spui?
 Ochii le erau limpezi ca cerul,
 abia se remarcă într-o zi luminoasă.
 Frunțile nu le erau încrêțite,
 maxilarele nu le erau încleștate,
 răspândeau surâsuri candido;
 ghiocei ieșiți de sub zăpadă.
 Măști frumoase!
 Într-o zi
 i-am surprins târguindu-se cu necuratul;
 vindeau rugăciunile noastre.
 Nu se potriveau la preț.
 „Mai las și eu, mai dă și tu.”
 Alte frunți, alți ochi, alte fețe,
 alte măști.
 Nu-i puteam recunoaște.
 „Bătrâne, ascultă colea:
 Stai naibii liniștit acasă,
 nu te mai băga unde nu te privește,
 că dai de belea!”

Apel către vatmani

Fraților, vin vremuri dificile,
 nu vă văd viitorul prea bine;
 pun sub semnul îndoielii însăși meseria voastră grea.
 Să vă spun:
 Cine o să mai aibă nevoie de tramvaie,
 de autobuze, de trenuri, de automobile?
 Spațiul cosmic ne oferă soluții profitabile
 și e loc pentru toți.
 Ce vatmani, ce autostrăzi, ce căi ferate?
 Iei liftul cosmic până la etajul superior,
 dincolo, mult dincolo de stratul de ozon,
 și cât n-ai vreme să te freci la ochi,
 ești pe covorul zburător, și pace,
 la strada nouă sute treizeci și șapte.
 Gata cu săritul vagoanelor de pe șină,
 cu zgomotele frânelor și scârțâitul roților la ace,
 cu ciocnirile frontale, cu penele de motorină.
 Vin vremuri grele, fraților, începeți recalificarea,
 puneți mâna pe carte, luați diplome, titluri, grade!
 Va fi greu de ocupat un post la lift,
 ori la covorul zburător, dacă nu ești profesionist.
 Cui nu-i convine, poate sta acasă la sobă, la oală.
 Va primi o indemnizație decentă, de șomer emerit,
 sau poate opta pentru căruță, dar cu ghidare manuală.
 Nu va avea nevoie de clase, de școală,
 dar se va plictisi cumplit.

Cine aude cântecul florilor,
dimineața?

Albinele, nu!

Dorm amorțite
de răcorile nopții.

Apar pe la amiază abia,
cavaleri la plimbare,
bâzâind prin corolele parfumate,
înfierbântate de soare.

Tu, nu!

Storuri grele

atârnă la ferestrele tale până târziu.

Când apari,

cântecul dimineții e sfârșit de mult;
câteva acorduri îndepărtate, doar.

Sunt ecourile regretelor mele,
stinse încet, în zadar.

Artista de la mansardă

Duminica dimineața,

între zece și doisprezece,

cântăreața de la mansardă

exersează țesând vocalize împestritate.

Vecinele de dedesubt pufnesc înciudate;

nu pot pleca la biserică

până când nu înjură cu voce tare

aplecându-se peste balcoane:

„Ne înnebunește, soro, ne termină!”

Locuiesc la mansardă.

Nu am obiceiul să mint;

aproape de cer, aș fi primul pedepsit,

dar vă jur că în fiecare dimineață,

duminica, între zece și doisprezece,

văd îngerii albi coborând ca o ninsoare

în jurul balconului ei.

Nu, nu vin să culeagă petale.

Își atârnă la brâu trâmbițele din argint

și ascultă fermecați ca niște copii.

La sfârșit își continuă zborul zâmbind.

Șeful de scară, domnul Ion,

a chemat-o pe artistă la birou.

Săptămâna următoare, cântăreața s-a mutat.

Îngerii nu mai coboară la balcon.

E liniște, tristețe-n casa noastră,

și e pustiu ca-ntr-un cavou.